

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1882.

Andra Kammaren.

N:o 21.

Tisdagen den 14 Mars.

Kl. $\frac{1}{2}$ 2 e. m.

§ 1.

Upplästes ett så lydande sjukbetyg:

Att Herr Riksdagsmannen Samuel Johnson för närvarande är af sjukdom hindrad att deltaga i Andra Kammarens förhandlingar, intygar Stockholm den 12 Mars 1882.

G. Beckmann.
Bataljonsläkare.

§ 2.

Föredrogs och hänvisades till Stats-Utskottet Kongl. Maj:ts på Kammarens bord hvilande nådiga proposition till Riksdagen angående öfverlåtelse på Ingelstads och Jerrestads härads tings- och fänghusbyggnadsskyldige invånare af eganderätten till kronogatehuset N:o 16 Hammenhög.

Vidare föredrogs och hänvisades till Bevillnings-Utskottet Kongl. Maj:ts proposition angående nedsättning i bevillningen för utländske eller andre här i riket icke mantalsskrifne handlande och handels-expediter.

Efter föredragning slutligen af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till ny tulltaxa m. m. anförde

Herr P. Persson i Isie: Herr Talman, mine Herrar! Jag kan icke underlåta att förutskicka en anmärkning mot Kongl. Maj:ts föreliggande förslag till ny tulltaxa rörande en punkt af densamma, nemligen *Instrumenter, musikaliska*. Der förekomma olika tullsatser för fortepianon, nemligen för taflar och pianinon 60 kronor per styck och flyglar 100 kronor per styck. Orsaken till denna skilnad kan jag icke förstå. Vid åtskilliga utställningar har jag haft tillfälle att anställa

jemförelser mellan dessa slag af instrument; och jag har dervid funnit, att priset på tafflar och pianon varierar mellan 600 och 3,000 kronor, och att samma förhållande är med flyglar. Hvad som betingat skilnaden i pris och bestämt instrumentets värde i och för sig sjelf, har uteslutande varit dess yttre utstyrelse, såsom dyrbarare inläggningar, finare träsniderier m. m. Om man i öfrigt jemfört instrumentens ton och mekanik, har man icke kunnat finna minsta skilnad mellan ett, som kostat 600 à 700 kronor och ett, som kostat 3,000 kronor. Således kan det lätt hända, att ett pianino eller taffel kostar 3,000 kronor men en flygel deremot endast 600 à 700 kronor. Under sådana förhållanden anser jag en skilnad i tullsatser å dessa båda slag af instrument icke böra ifrågakomma. Om man verkligen öfver hufvud fäster något afseende vid dessa tullsatser, har jag icke något emot att höja tullen för fortepianon, alla slag till 70 kronor. Skälen härtill äro, att jag varit i tillfälle jemföra inhemska pianon med utländska vid åtskilliga utställningar och dervid funnit, att de utländska i allmänhet falla sig dyrare i förhållande till deras godhet än de svenska. Orsaken hvarföre de utländska instrumenten vunnit en sådan favör och en så stor import, att deraf införas ungefär 500 stycken per år, eller lika många som fabriceras inom landet, har man att söka i det faktum att somliga musiklärare, som fått en dusör af säljaren för hvarje piano denne genom musikläraren får försåld, rekommendera sådana instrument åt sina elever, hvilka sjelfva vanligen ej förstå att bedöma deras godhet, hvartill kommer svenskarnes svaghet att företrädesvis vilja taga det utländska, äfven om det inhemska är bättre.

Medan jag har ordet skall jag tillåta mig att äfven yttra ett par ord angående rektificerade mineraloljor. Såsom vi veta, har tullkomitén på sådana föreslagit 2 öre i tull per kilogram, under det i Kongl. Maj:ts proposition tullen är föreslagen till 5 öre per kilogram. Jag vill härvid citera hvad som står i det protokoll öfver finansärenden, som är bifogadt den Kongl. propositionen. Der står: »Tullen å oljor är företrädesvis af finansiell natur och den nedsättning, komitén föreslagit, skulle, beräknad efter 1880 års import, medföra en minskning i statsinkomst af omkring 475,000 kronor.» Ja, det förstås. Men det är en orättvis indirekt skatt, som företrädesvis drabbar våra arbetare och de fattiga klasserna af befolkningen, och ingen lär kunna påstå, att dessa lysoljor äro lyxartiklar eller att de tillkommit genom konstlade behof. Således önskar jag att dessa lysoljor måtte blifva tullfria.

Vidare yttrades ej. Kammarern hänvisade den förevarande nådiga propositionen jemte Herr P. Perssons i anledning af densamma nu afgifna yttrande till Bevillnings-Utskottet.

§ 3.

Föredrogos, men blefvo för andra gången bordlagda:
Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 5; och
Lag-Utskottets Utlåtande N:o 24.

§ 4.

Föredrogs och bifölls Stats-Utskottets Utlåtande N:o 27, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition angående J. Bergströms, W. Carlbergs m. fl:s frikallande från borgensansvarighet för återbetalning af två åt Vessman—Barkens jernvägsaktiebolag beviljade statslån.

§ 5.

Föredrogs och lades till handlingarne Bevillnings-Utskottets Memorial N:o 3, i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut i afseende å 1:sta punkten af Utskottets betänkande N:o 2 angående vilkoren för försäljning af bränvin.

§ 6.

Föredrogs och bifölls, hvart efter annat, Banko-Utskottets memorial:

N:o 4, i fråga om pension vid afskedstagandet åt Ombudsmannen vid Riksbankens afdelningskontor i Göteborg C. F. Jacobsson;

N:o 5, i fråga om afskrifning ur Riksbankens hufvudkontors räkenskaper af åtskilliga fordringar; samt

N:o 6, i fråga om afskrifning ur afdelningskotorets i Göteborg räkenskaper af åtskilliga fordringar.

§ 7.

Förekom till afgörande Lag-Utskottets Utlåtande N:o 23, i anledning af väckt motion om ändring af 30 § Konkurslagen.

*Om ändring af
30 § Konkurslagen.*

Utskottet, som i detta utlåtande yttrat sig öfver Herr G. Sällings inom Andra Kammaren afgifna motion, N:o 46, hade, i anledning af hvad uti samma motion föreslagits, gjort den hemställan, att Riksdagen ville för sin del besluta följande förändrade lydelse af 30 § Konkurslagen:

»Gäldenär *skall*, der han sig ej annorledes försörja kan, af konkursboet *njuta* nödigt underhåll för sig, hustru och oförsörjda barn under två månader från den dag, offentlig stämning gifven är, och *derjemte vara berättigad från konkursboet utbekomma och behålla nödiga arbetsredskap eller andra lösören, dock ej öfver ett värde af sjuttiofem kronor.* Kan ej inom nämnda tid bouppteckningen med ed fästas och boet till gode män öfverlemnas; njute gäldenären, till dess sådant skett, underhåll som sagdt är. Gäldenären varde ock tilldeladt hvad som erfordras för resa och uppehälle, då han, efter kallelse, har att inställa sig vid Rätten till förhör, eller annorstädes till afgifvande af upplysningar rörande konkursboet, dock ej mer, om han vistas utom Rättens domsaga, än som tarfvades, om han derinom, å ort

Om ändring af
30 § Konkurslagen.
(Forts.)

der han sist vistades, sig uppehölle. I öfrigt ege han från konkursboet för sig, hustru och oförsörjda barn utbekomma och behålla nödiga gång- och sängkläder.

Kommer tvist upp i anledning af hvad nu stadgadt är; pröfve Rätten hvad gäldenären består må med afseende så väl å hans behof och boets ställning, som å hans omsorg att rätt för sig göra och bedrevillighet att gode männen tillhandagå.»

Enligt anteckning å utlåtandet voro reservationer mot nämnda hemställan inom Utskottet anmälda dels af Herrar *Bergström*, *Thomasson*, *Lothigius* och *Lindahl* och dels af Grefve *Mörner*.

Efter föredragning af ifrågavarande ärende yttrade:

Herr Danielson: Herr Talman! Jag får tillkännagifva, att jag för min del kommer att yrka afslag på Lag-Utskottets framställning.

Jag tror att den omständigheten, att en hel mängd personer kunna blifva lidande på en gäldenär, utgör ett skäl mot förslaget antagande, som fullkomligt uppväger de skäl Utskottet i sitt betänkande anført för den ifrågasatta lagförändringen; jag kan icke finna något skäl, hvarför man på detta sätt bör gynna gäldenären. För min del måste jag så mycket mer motsätta mig detta förslag, som jag, då utsökningslagen förevar till behandling i denna Kammare och de bestämmelser deri inflöto, som nu söka sig en motsvarighet i konkurslagen, röstade för afslag å dem. Gäldenären bör, synes det mig, framför allt betala så långt tillgångarne det medgifva; man bör icke gynna honom, så att han af en konkurs ej har, kanske i många fall, icke ringaste men, utan reder sig under och efter konkursen lika bra som förut, då han får behålla sina arbetsredskap, gång- och sängkläder och dertill underhåll för tvenne månader, ja, kanske i så fall hela boet, under det att hans borgenärer få ingenting.

Jag har därför anledning tro, att denna Kammare skall afslå Utskottets förslag och låta konkurslagen i detta fall vara oförändrad. För min del anhåller jag om afslag å Utskottets förslag.

Herr J. E. Johansson i Forneby: I motsats till den föregående talaren skall jag bedja att få yrka bifall till Lag-Utskottets förslag. Jag anser nemligen både att motionärens förslag i och för sig är godt, och att Lag-Utskottet förebragt goda skäl för sitt tillstyrkande af detsamma. Det förvånar mig att här blifvit framställt yrkande om afslag. Första Kammaren har redan antagit förslaget. Jag hoppas att äfven denna Kammare skall göra det; och jag anser ett stort skäl härför ligga deri, att derigenom åstadkommes en större harmoni mellan nu ifrågavarande stadganden i konkurslagen och motsvarande stadgaden i utsökningslagen.

Herr Gumælius: Äfven jag yrkar bifall till Lag-Utskottets förslag. Det är numera en ovanlig företeelse, mine Herrar, att en enskild motionärs framställning vinner understöd i Lag-Utskottet; och en ännu ovanligare företeelse är, att Lag-Utskottets tillstyrkande af

Herr <i>A. Andersson</i> i Intagan under	14	»	»	»	»	»	»	»	28	»
» <i>J. Marcuson</i>	14	»	»	»	»	»	»	»	28	»
» <i>Liss Olof Larsson</i>	10	»	»	»	»	»	»	»	29	»
» <i>H. Johnsson</i>	14	»	»	»	»	»	»	»	31	» och
» <i>P. Persson</i> i Norrsund	12	»	»	»	»	»	»	»	1	April.

Kammarens ledamöter åtskildes kl. 2 e. m.

In fidem
H. A. Kolmodin.